

מ"ת 47630/12/18 - יניב בן דוד נגד מדינת ישראל, עו"ד אוראל בן מוחה ועו"ד עידו נולמן

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

מ"ת 47630-12-18 מדינת ישראל נ' בן דוד (עציר)

לפני כבוד השופט יוסי טופף

המבקש:

יניב בן דוד (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד ערן ערבה ועו"ד אילן שרטר

ממשרד עו"ד שגב-ערבה

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד הילה גבאי,

עו"ד אוראל בן מוחה ועו"ד עידו נולמן

מפרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה)

החלטה

1. לפני בקשה לפי סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), תשנ"ו-1996 (להלן: "**חוק המעצרים**") לעיון חוזר בהחלטתי מיום 14.11.2019, במסגרתה הוריתי על מעצרו של המבקש, יניב בן דוד (להלן: "**המבקש**") עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו, בהתאם לסעיף 21 לחוק המעצרים (להלן גם: "**החלטת המעצר**").

כתב האישום

2. ביום 20.12.2018 הוגש נגד המבקש כתב אישום, לאחר שהוסגר לישראל בתום הליך משפטי שהתנהל בספרד, באופן שהוסף לכתב אישום שהוגש עוד ביום 12.2.2018 נגד מעורבים אחרים בפרשה. לימים, ביום 5.8.2019, תוקן כתב האישום פעם נוספת, בעקבות הסגרתו של אחיו של המבקש, שהינו נאשם נוסף.

3. כתב האישום מייחס למבקש את העבירות הבאות:

עמידה בראש ארגון פשיעה, לפי סעיפים 2(א), 2(א)(1), 2(א)(2) לחוק מאבק בארגוני פשיעה, תשס"ג-2003 (להלן: "**חוק מאבק בארגוני פשיעה**");

הלבנת הון - עשיית פעולה ברכוש במטרה להסתיר או להסוות את מקורו, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו או עשיית פעולה בו - ריבוי עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "**חוק איסור הלבנת הון**") בצירוף סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

עשיית פעולה ברכוש אסור - ריבוי עבירות לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון ביחד עם סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;

סחיטה באיומים, לפי סעיף 428 רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") ביחד עם סעיף 3 לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

4. בקצירת האומר יצוין כי על-פי החלק הכללי לכתב האישום, הנאשמים התאגדו במסגרת ארגון פשיעה, שפעל בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתית (להלן: "**הארגון**"), החל מחודש ינואר 2015 או בסמוך לכך ועד למועד הפתיחה בחקירה גלויה ביום 16.1.2018 (להלן: "**בתקופה הרלוונטית**"). לכל נאשם היה במסגרת הארגון תפקיד מוגדר וברור במבנה ההיררכי. הארגון פעל במספר תחומים, שכללו בין היתר הפצת חשבוניות מס כוזבות בתמורה לעמלה, ניכוי חשבוניות מס כוזבות והלבנת הון, והכל במטרה להשיא את רווחיו ורווחי החברים בו, תוך התמדה בפעילות עבריינית משותפת של החברים בו.

5. המבקש שימש כראש הארגון והרוח החיה בו. המבקש הוא זה שהתווה את מדיניותו הפלילית של הארגון וכיוון את הפעילים והחברים בו לביצוע עבירות פליליות. המבקש הורה על חלוקת הרווחים בין חברי הארגון וקבע את חלוקת התפקידים בו.

6. הארגון הפעיל מערך משומן של הפצת חשבוניות מס כוזבות לעוסקים וחברות שונות, אשר שימשו כלקוחות הארגון. הפצת חשבוניות המס הכוזבות נעשתה באמצעות חברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות ההפצה של הארגון**"), והצמיחו הכנסות בהיקף של 366,650,934 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 53,316,112 ₪.

על מנת להפחית את חבות תשלום מס ההכנסה ומס ערך מוסף של חברות ההפצה של הארגון ועל מנת לשוות כסות חוקית לפעילותן, השתמש הארגון במערך חברות נוסף אשר סיפק חשבוניות מס תשומות כוזבות לחברות ההפצה של הארגון (להלן: "**חברות הכסות של הארגון**").

חברות הכסות של הארגון הנפיקו לחברות ההפצה חשבוניות מס כוזבות בסך של 510,685,235 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 72,202,128 ₪.

עיקר הכנסותיהן של חברות הכסות נבע מהפעילות הפלילית מול חברות ההפצה, אולם לעתים הוציא הארגון

חשבוניות כוזבות ללקוחות הארגון גם באמצעות חברות הכסות, כפי שפורט בכתב האישום.

בנוסף על מערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות, הפעיל הארגון מערך נוסף למתן הלוואות בריבית תמורת חשבוניות מס כוזבות.

כתוצאה ממערך הפצת חשבוניות המס הכוזבות של הארגון וכתוצאה ממערך הלוואות בריבית כנגד חשבוניות מס כוזבות, צבר הארגון רכוש, שהינו "רכוש אסור" בהתאם לסעיף 3 לחוק איסור הלבנת הון, בסך כולל שאינו פחות מכ-261 מיליון ₪.

נטען כי הארגון, או מי מטעמו, בהוראת המבקש כראש הארגון, ביצעו פעולות ברכוש האסור במטרה להסתיר או להסוות את מקורו של הרכוש, את זהות בעלי הזכויות בו, את מיקומו, את תנועותיו, או עשיית פעולה בו. במסגרת פעילותו פרט הארגון, יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה וכן המחאות המשוכות על שם חברות הכסות בעסקי מתן שירותי מטבע, והכל בהתאם להוראת המבקש כראש הארגון, הדרג הבכיר והדרג הניהולי.

7. במסגרת הפרק הראשון שבכתב האישום מיוחסת למבקש עבירה של עמידה בראשות ארגון פשיעה לפי סעיף 2(א), 2(א)(1) ו-2(א)(2) לחוק מאבק בארגוני פשיעה.

על פי הנטען, המבקש עמד בראש הארגון, הכווין את פעילותו ופיקח עליו, במטרה לקדם את פעילותו הפלילית של הארגון. לשם קידום מטרות הארגון ובמטרה למנוע התחקות אחר פעילותם הפלילית, נהגו חברי הארגון להחליף, מעת לעת, מכשירי טלפון נייד וכרטיסי סים, שוחחו ביניהם באמצעות יישומן וואטסאפ והרבו להשתמש בשמות קוד.

המבקש ניהל את הארגון, קיבל דיווחים שוטפים מחברי הארגון באשר לפעולות הארגון והורה להם באשר לאופן המשך הפעילות הפלילית של הארגון. המבקש, בהיותו ראש הארגון, קיבל דיווחים שוטפים מחברי הארגון על אודות הכנסות הארגון והורה להם כיצד לנהוג בהן, בכלל זה הורה המבקש על חלוקת ההכנסות למנהלי הארגון, חבריו ולגורמים שונים שעבדו עם הארגון. המבקש קבע את אופי הפעילות הפלילית לביצוע, את דרך הביצוע, מי מבין פעילי הארגון יבצע ואת אופן חלוקת הרווחים. בכלל זאת, המבקש קבע למי יופצו החשבוניות הכוזבות, באיזה חברה יעשה שימוש, מה התמורה שתגבה עבור החשבוניות הכוזבות, כיצד ולמי יתבצע התשלום והורה על אופן חלוקת הרווחים.

בין השנים 2015-2016 נרשם המבקש כעובד בחברות קינג דיוויד תעשיות, אופיר התזה, וקינג דיוויד ניהול פרויקטים - כולן חלק ממערך ההפצה של הארגון. באמצעות חברות אלו הפיץ הארגון חשבוניות מס כוזבות ללקוחות הארגון.

המבקש ואחיו - תום והראל, גייסו את הפעילים בארגון, שילמו את שכרם, הנחו את הכפופים להם וכיוונו את פעולתם, במטרה לקדם את פעילותו הפלילית של הארגון. המבקש קבע את אופי הפעילות הפלילית לביצוע, את הדרך לביצועה, מי מפעילי הארגון יבצעה וכן את חלוקת הרווחים בארגון. נטען כי במעשים המתוארים באישום זה וביתר האישומים שבכתב האישום, עמד המבקש בראש ארגון פשיעה, ויחד עם יתר הנאשמים, ניהל ארגון ופיקח על פעילות בארגון פשיעה.

8. במסגרת הפרק השלישי שבכתב האישום מיוחסות למבקש ולנאשמים נוספים עבירות של הלבנת הון במסגרת ארגון פשיעה.

על פי הנתען, בתקופה הרלוונטית הוציא הארגון, יחד עם מי מטעמו, חשבוניות מס כוזבות על שם חברות הכסות של הארגון, אותן ניכה הארגון בחברות ההפצה, הכל בנסיבות מחמירות. בתמורה לחשבוניות המס הכוזבות, הנפיק הארגון יחד עם מי מטעמו, המחאות המשוכות על שם חברות ההפצה של הארגון לפקודת חברות הכסות, וזאת כנגד אותן חשבוניות מס כוזבות שהוציאו חברות הכסות לחברות ההפצה. ההמחאות על שם חברות ההפצה מהוות רכוש אסור כהגדרתו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון (להלן: "**הרכוש האסור**").

במטרה להסתיר ולהסוות את הרכוש האסור, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו, פעל הארגון בהתאם להוראות המבקש כמפורט להלן: בהוראות המבקש, הפקידו פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו, את ההמחאות בחברות למתן שירותי מטבע (להלן: "**חברות הנש"מ**") והמירו את ההמחאות למזומן (להלן: "**כספי המזומן**"); פעילי הארגון או מי מטעמו, על פי הוראות המבקש, משכו את כספי המזומן מחברות הנש"מ; בהתאם להוראות המבקש, פעילי הארגון יחד עם מי מטעמו נטלו את כספי המזומן והטמיעו אותם חזרה בפעילותו הפלילית של הארגון.

היקף עבירות הלבנת ההון לפי הוראות המבקש, במסגרת ההמחאות שנפרטו, הינו כדלקמן:

- מחשבונה של חברת גלריה אדלרס סכום של 34,452,700 ₪;

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד תעשיות סכום של 154,773,294 ₪;

- מחשבונה של חברת אופיר התזה סכום של 62,438,017 ₪;

- מחשבונה של חברת קינג דיוויד ניהול סכום של 4,285,299 ₪;

סך היקף כלל עבירות הלבנת ההון המיוחסות למבקש בכתב אישום הינו 255,949,310 ₪.

נטען כי המבקש עשה את הפעולות המפורטות לעיל בידיעה שהרכוש הינו אסור ובמטרה להסתיר או

להסוות את מקורו, זהות בעלי הזכויות בו, מיקומו, תנועותיו או עשיית פעולה בו.

9. במסגרת הפרק החמישי שבכתב האישום מיוחסת למבקש ולנאשם נוסף (להלן: "אטיאס") עבירה של סחיטה באיומים. על פי הנטען, שלמה מתוק (להלן: "שלמה") רכש בשותפות עם אחר, אולם אירועים בשם "יד חרוצים" (להלן: "אולם האירועים"). בחודש מאי 2015 בקירוב, החל אטיאס, במסגרת פעילות הארגון, לספק מימון באמצעות הלוואות לעסק של שלמה. בנוסף, החל הארגון להנפיק תלושי שכר לעובדים באמצעות חברת גולד ליבר (נאשמת 17), שהייתה בשליטתו של הארגון, ורשומה על שם נאשם 7, תמורת עמלה בגובה 5% + מע"מ. בחודש אוגוסט 2015 בקירוב, התקשה שלמה לפרוע את השיקים שנתן לאטיאס בתמורה למימון שסיפק הארגון. אטיאס סירב לבקשת שלמה לדחות את מועד פירעון השיקים, והודיע כי המבקש יגיע לסדר עמו את התשלום. לימים, דרש המבקש משלמה לשלם את הכסף שהוא חייב לארגון, איום עליו כי אם לא ישלם הם ייקחו לו את אולם האירועים, ויבואו כל ערב לאולם האירועים כדי לקחת את הפדיון הכספי. בנוסף, אמר המבקש לשלמה: "אני לא אתן לך לעבוד אם אני לא אקבל את הכסף", גער בו והרים את קולו, תוך שהוא דורש משלמה פירעון מיידי של ההלוואה. בהמשך, התקיימו מספר פגישות בין המבקש ואטיאס לבין שלמה, כאשר המבקש הפעיל לחץ על שלמה לשלם לו את החוב, תוך שאטיאס איום, שלמבקש יש שותפים בדרום הנמנים עם משפחת פשע, שלא כדאי לו להתעסק איתם. בהמשך, הגיעו המבקש ואטיאס לאולם האירועים, ביחד עם אחרים מהארגון, על מנת להפעיל לחץ על שלמה, חסמו את הכניסה למשרדים ומנעו פגישה של שלמה עם חתן וכלה שנכחו במקום. בעקבות האיומים המתוארים שילם שלמה את הריבית שדרש המבקש בגין החוב. בנוסף, בשל העיכוב בתשלום החוב, הודיע המבקש לשלמה שחובו טפח לסך של 500,000-600,000 ₪ בטענה כי "זה לא כמו בנק רגיל". בנוסף לכך, דרשו המבקש ואטיאס משלמה שיספק שירותי קייטרינג לאולם אירועים בגבעת ברנר, שבו הם שותפים. המבקש ואטיאס הודיעו לשלמה כי בדרך זו יפחית את חובו לארגון. שלמה סיפק שירותי קייטרינג לאולם האירועים בגבעת ברנר במשך כ-6 חודשים, אז סיים לשלם לארגון את החוב. סך החוב ששילם שלמה לארגון טפח והסתכם לסכום של 900,000 ₪ כולל ריבית ומע"מ. נטען כי במעשיו המתוארים לעיל, סחט המבקש את שלמה באיומים.

החלטת המעצר מיום 14.11.2019

10. כאמור, עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצרו של המבקש עד לתום ההליכים נגדו.
11. לאחר שנשמעו חלק מטיעוני הצדדים בנוגע לתשתית הראייתית הלכאורית, ניתנה הסכמת המבקש, באמצעות בא-כוחו, לקיומן של ראיות לכאורה לביצוע העבירות המיוחסות לו.
12. בהחלטת המעצר מיום 14.11.2019, נקבע בין היתר כי מתקיימות בעניינו של המבקש עילות מעצר בעצמה גבוהה, העונות על הרף הנדרש להמשך החזקתו במעצר עד לתום ההליכים, בשל מסוכנות הנשקפת לציבור, חשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מאימת הדין.

13. בהקשר זה נקבע כי הגם שניתן לקטלג את מרבית העבירות המיוחסות למבקש, כ"עבירות רכוש" או "עבירות כלכליות", אשר לא נקבעה עילת מעצר סטטוטורית בגין, הרי שבמקרה דנא, לפי מהותן ונסיבות ביצוען כפי שהן עולות מכתב האישום, הרי שיש בהן להקים עילת מעצר בגין מסוכנות כנגד המבקש. כפי שצוין בהחלטת המעצר, נקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון, כי עבירות רכוש המבוצעות באורח שיטתי או בהיקף ניכר או תוך התארגנות של מספר עבריינים או תוך שימוש באמצעים מיוחדים ומתוחכמים, עלולות לפי מהותן ונסיבות ביצוען לסכן את ביטחון האדם ואת בטחון הציבור (ראו למשל: בש"פ 560/06 **מנשה מזרחי נ' מדינת ישראל** (01.02.2006); בש"פ 6800/05 **אדם מכלוף נ' מדינת ישראל** (10.08.2005); בש"פ 7161/00 **מדינת ישראל נ' אלכסנדר רחלין** (06.10.2000); בבש"פ 5431/98 **פרנקל נ' מדינת ישראל**, פ"ד נב(4) 268; בש"פ 5814/06 **מדינת ישראל נ' אוהיון** (14.7.2006); בש"פ 6247/10 **יבגני רבינוביץ נ' מדינת ישראל** (1.9.2010); בש"פ 5561/12 **מדינת ישראל נ' אריה שירזי** (31.7.2012); בש"פ 6393/12 **אילן שפק נ' מדינת ישראל** (20.10.2013); בש"פ 6261/17 **מדינת ישראל נ' איציק ואזנה** (10.8.2017); בש"פ 2515/13 **אלבז נ' מדינת ישראל** (23.4.2013); בש"פ 8389/15 **אוסאמה מאגד אבו עאטר נ' מדינת ישראל** (27.12.2015); בש"פ 2995/15 **הירש נ' מדינת ישראל** (26.5.2015)).

על-כן, כפי שצוין בהחלטת המעצר, המעשים והעבירות המיוחסים למבקש בכתב האישום, מקימים נגדו עילת מעצר של מסוכנות לביטחון הציבור, במובן של סיכון לרכוש הציבור, וזאת נוכח ההיקף, השיטתיות, התחכום שבביצוע העבירות, התקופה הארוכה יחסית שבמהלכה בוצעו ואופן ביצוען באמצעות הפעלת אחרים הסרים למרותו, בעמדו בראש ארגון פשיעה. כל זאת, בהינתן כי העבירות המיוחסות למבקש בוצעו לכאורה במסגרת ארגון פשיעה, תוך שימוש במערך משומן של הפצת חשבוניות מס כוזבות לעוסקים וחברות שונות, אשר שימשו כלקוחות הארגון. כפי שתואר בכתב האישום, ופורט לעיל, הפצת חשבוניות מס כוזבות נעשתה באמצעות חברות ההפצה של הארגון, והצמיחו הכנסות בהיקף של 366,650,934 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 53,316,112 ₪. על מנת להפחית את חבות תשלום מס ההכנסה ומס ערך מוסף של חברות ההפצה של הארגון ועל מנת לשוות כסות חוקית לפעילותן, השתמש הארגון במערך חברות נוסף אשר סיפק חשבוניות מס תשומות כוזבות לחברות ההפצה של הארגון. חברות הכסות של הארגון הנפיקו לחברות ההפצה חשבוניות מס כוזבות בסך של 510,685,235 ₪, כאשר סכום המע"מ הגלום בהן הסתכם לסך של 72,202,128 ₪. סך היקף כלל עבירות הלבנת ההון המיוחסות למבקש בכתב אישום הינו 255,949,310 ₪.

14. בנוסף לכך, עבירת הסחיטה באיומים עם אחר, המיוחסת אף היא למבקש, מגלמת מעצם טבעה ואופייה מסוכנות לציבור, המתעצמת בהינתן שבוצעה לכאורה בחסות ארגון פשיעה. כפי שנקבע, בדרך כלל, עבירות של סחיטה באיומים ועבירות שבהן נאשם מפיל חתתו על קורבנו, אינן מתאימות לחלופת מעצר. בעבירות מסוג זה אף טבוע חשש לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא על קורבן האיומים. במקרים כאלה, כך נקבע בפסיקה, בדרך כלל אין מקום לשחרור לחלופת מעצר גם משום שהנאשם יכול להמשיך ולבצע עבירות מסוג זה באמצעות הטלפון גם כשהוא ספון בתוך ביתו (ראו למשל: בש"פ 11271/03 **מדינת ישראל נ' אלפרון** (31.12.2003); בש"פ 62457/10 **מרקוס נ' מדינת ישראל** (21.9.2010); בש"פ 2938/05 **גזאני נ' מדינת ישראל- משטרת ישראל** (10.4.2005)).

15. עוד צוין בהחלטת המעצר, רקעו הפלילי של המבקש, הכולל הרשעה בעבירות של אי מסירת מידע לאחר

דרישה; מסירת ידיעה כוזבת; איומים; הדחה בחקירה; העלבת עובד ציבור; איסור עשיית פעולה ברכוש אסור; השמטת הכנסה במזיד; עבירה על חוק הביטוח הלאומי, וביום 14.4.2010 נגזרו עליו בגין כך, בין היתר, 78 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה למשך 18 חודשים, כאשר העבירות המיוחסות לו בגין הלבנת הון ואיומים בוצעו לכאורה בתקופת התנאי, מבלי שהיה בכך כדי להרתיעו. עברו הפלילי של המבקש מעצים את המסוכנות הנשקפת ממנו, הן בהינתן הרשעה בעבירות שחלקן דומות לעבירות בהן הוא מואשם פעם נוספת, והן בשל כך שהמאסר המותנה כלל לא הרתיעו מלבצע לכאורה את המיוחס לו. יתר על כן, אין להתעלם מכך שהמבקש החל לכאורה בפעילות העבריינית המיוחסת לו, במסגרת ארגון הפשיעה המתואר, חודשים ספורים לאחר ריצוי עונשו, הממושך כשלעצמו.

16. פרמטר נוסף שיש בו כדי להעצים את המסוכנות הנשקפת מהמבקש הינו שתיקתו בחקירה. בהקשר זה, ראו למשל: בש"פ 6642/19 **ישראל קקון נ' מדינת ישראל** (31.10.2019): "**כידוע, לשתיקת הנאשם יש נפקות הן במישור הראייתי, והן במישור עילת המעצר, במובן זה שהשתיקה עשויה לחזק את עילת המסוכנות** (בש"פ 8638/96 **קורמן נ' מדינת ישראל**, פ"ד נ(5) 200, 206 (1996); בש"פ 1748/11 **יחזקאל נ' מדינת ישראל** (10.3.2011)).

17. ביחס לחשש להימלטות מאימת הדין, נקבע כי המשיבה הניחה טעמים מספקים וראויים לביסוס עילת מעצר זו כנגד המבקש. העובדה כי המבקש העתיק את מקום מושבו לאירופה לאחר שחרורו ממאסר, קיים שם את אורחות חייו וניהל את עסקיו, לרבות ארגון הפשיעה המיוחס לו, במהלך שהותו בחו"ל; והעובדה כי הוא הובא ארצה, בתום הליך הסגרה ממושך מספרד, והגם שלבסוף נתקבלה הסכמתו, אין להתעלם שבתחילה ביקש המבקש להתנגד להסגרתו, ערער על כך לערכאה המתאימה בספרד, ואף ביקש מהרשויות בספרד להכיר בו כפלטי, בה בעת שחבריו לארגון נעצרו בעקבות כתב האישום. מכלול הנסיבות אכן מעלה חשש כי המבקש עשוי להימלט מאימת הדין ולהמשיך לקיים את אורחות חייו מחוץ לישראל.

18. בנוסף לכך, נקבע כי מתקיימת גם עילת מעצר כנגד המבקש בשל חשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים, נוכח מעמדו כמי שעמד בראש ארגון פשיעה בעוד יתר חברי הארגון, ביניהם הנאשמים האחרים, סרו למרותו. המבקש אף הפגין לכאורה צעדים שיש בהם כדי לשבש את חשיפת הארגון וחבריו, כגון שימוש ב"טלפונים מבצעים", השמדת טלפונים סלולריים וכרטיסי סים ועד להברחת חבר ארגון אל מחוץ לגבולות ישראל.

19. אציין, כי טרם קבלת החלטת המעצר, הופנה המבקש לשירות המבחן, לפי בקשת בא-כוחו, לצורך עריכת תסקיר מעצר, שבמסגרתו התבקש שירות המבחן לפרט גם את התרשמותו מהתאמת מערך הפיקוח שהוצע, אך זאת לא לפני שהובהר למבקש כי אין בכך כדי לטעת ציפייה בקרבו באשר להחלטה שתתקבל בעניינו.

עיקרי תסקירי שירות המבחן שהוגשו עד למתן החלטת המעצר פורטו במסגרת ההחלטה לגופה. על כן, במסגרת החלטתי זו, אסתפק בלציין כי שירות המבחן העריך כי **קיים סיכון משמעותי ביותר להישנות התנהלות בעייתית ולהישנות ביצוע עבירות.**

שירות המבחן ציין כי גם במהלך מעצרו, ביטא המבקש דפוסי חשיבה נוקשים, התקשה לבחון את התנהלותו, תוך שמיקד שליטה חיצונית והבעת עמדות כוחניות, אשר לשיטת שירות המבחן יקשו עליו, בשלב זה בחייו, להפיק תועלת מהליך טיפולי כלשהו.

שירות המבחן נפגש עם מספר מפקחים שהוצגו לפניו, ולאחר שפירט את התרשמותו מכל אחד מהם, העריך כי הם יתקשו באופן ממשי להפחית את הסיכון הנשקף מהמבקש.

שירות המבחן העריך כי המבקש פועל באופן מניפולטיבי ובעייתי גם ברובד היחסיים האישיים עם בת זוגו (שאף היא נאשמת בהליך זה), והביע חשש לניצולה על ידו, בנוסף לשיבוש הליכי משפט.

בשקלול כל הגורמים, ובכללם הערכת הסיכון המשמעותי ביותר להמשך מעורבות פלילית מצד המבקש, אופיו המתואר, החשש לשיבוש הליכים והמלטות מאימת הדין, ההערכה מנטיית המבקש להתנהלות מניפולטיבית, הערכה כי המפקחים המוצעים יתקשו באופן ממשי להפחית מהסיכון הנשקף מהמבקש, התגבשה המלצת שירות המבחן, עליה שב בכל אחד משלושת התסקירים שהוגשו, לפיה יש מקום להמשך החזקת המבקש במעצר עד לתום ההליכים המשפטיים בעניינו.

20. הנה כי כן, בהינתן כי אין חולק בדבר קיומן של ראיות לכאורה המבססות פוטנציאל מספק להרשעת המבקש בעבירות החמורות המיוחסות לו בכתב האישום, ומשנקבע כי קיימות עילות כבדות משקל למעצרו, לאחר לא מעט לבטים, מצאתי להניח כי המבקש צולח, ולו בדוחק רב, את המשוכה הראשונה שנקבעה בפסיקה, כך שאין לשלול מניה וביה כי תמצא חלופה שיהא בה כדי להפחית מעצמת עילות המעצר לרף שיאפשר את שחרורו מבית המעצר, על אף חומרת העבירות בהן מואשם.

21. יש לציין כי בין יתר הטעמים שהביאוני למסקנה כי יש מקום לבחון חלופת פיקוח הולמת למבקש הינה העובדה כי הוא שוהה במעצר מאז 16.1.2018, אז נעצר בספרד, ולימים הוסגר לישראל. בהקשר זה הבאתי גם בחשבון כי כתב האישום מרובה נאשמים, אישומים ועדים, כך שמשך ניהולו המוערך צפוי להימשך תקופה ארוכה.

22. בנסיבות אלה, כפי שקבעתי בהחלטת המעצר, אין לשלול על אתר את אפשרות שחרור המבקש מבית המעצר, להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, אך זאת ככל שתימצא חלופה משכנעת במיוחד, שיהא בה פיקוח הדוק מצד מפקחים שמעורים היטב בגורמי הסיכון הנשקפים ממנו, ובכוחם יהא להציב בפניו גבולות ברורים ולאין את החשש להישנות ביצוע עבירות ו/או להימלטותו מאימת הדין.

23. לאור זאת, ומבלי שהקלתי ראש בהמלצת שירות המבחן להותיר את המבקש מאחורי סורג וברית, מצאתי להתרשם באופן בלתי אמצעי מרשימה ארוכה של מפקחים פוטנציאליים שהוצעו מטעם המבקש, ואף ניתנו לו מספר הזדמנויות להציג מפקחים אפשריים נוספים, וזאת כדי להתרשם במישרין ממידת התאמתם ומסוגלותם לשמש כמפקחים שבכוחם להטיל מורא ולהציב גבולות בפני המבקש, לבל יפר את תנאי המעצר.

24. דא עקא, באטי כאמור למסקנה כי אין בידי להורות על שחרורו של המבקש, אף לא להמשיך מעצר בפיקוח אלקטרוני לצד מגבלות נוספות, בשל קושי ממשי לתן אמון במספר מינימלי של מפקחים אפשריים, הדרוש לשם ביסוס מערך פיקוח הולם ויציב עבור המבקש בנסיבות העניין. למעשה, המפקחים שהוצעו מטעם המבקש לא נמצאו מתאימים, מהטעמים שפירטתי בהחלטת המעצר, למעט מפקחת אחת (שהינה אחותו של המבקש), אשר לגביה התרשמתי כי ניתן לשלבה במלאכת הפיקוח, באופן מוגבל ומצומצם, ככל שימצאו מפקחים נוספים המתאימים לכך.

טענות הצדדים

25. ב"כ המבקש, עו"ד ערן ערבה, עתר בבקשה דנא, לעיין פעם נוספת בהחלטת המעצר, בחלוף כשלושה חודשים וחצי בלבד ממועד קבלתה, מהטעם שהמבקש שוהה במעצר מזה זמן ממושך, מאז נעצר בספרד ביום 16.1.2018 ולאחר מכן הוסגר להמשך מעצר בישראל. נטען כי המשפט צפוי להתנהל תקופה ממושכת, בהתחשב במורכבותו, העובדה כי צורפו להליך נאשמים נוספים (שני אחיו של המבקש, שהוסגרו אף הם לישראל מספרד), ובשל כך ששלב ההוכחות צפוי להיפתח רק בימים אלו.

עוד נטען כי יתר הנאשמים בתיק זה שוחררו זה מכבר ממעצרם, והוסרו מהם התנאים המגבילים, ואף לחלקם הותר לצאת את הארץ לתקופות קצובות. בהקשר זה נטען כי לנאשמים אחרים, שכאמור שוחררו זה מכבר, יוחסו בכתב האישום גם עבירות פיסקאליות, בעוד שאלה אינן מיוחסות למבקש, כך שרף החומרה והענישה הצפויה במקרה של הרשעה נמוכים יותר בעניינו של המבקש.

נטען כי משפחתו של המבקש, רעייתו וילדיו, מתגוררים בישראל, וכי אין לו עוד עסקים בספרד, כך שהסכנה להימלטותו מאימת הדין הינה "קטנה עד בלתי קיימת".

נטען כי מגבלות התקופה על אלה המצויים במעצר, בשל התפרצות נגיף הקורונה, אינן מאפשרות מפגשים סדירים בין המבקש לבא-כוחו, ובדרך זו הדבר מקשה על ניהול ההליך המשפטי לגופו.

ב"כ המבקש הציג מספר מפקחים מוצעים, אשר לשיטתו ניתן להקים באמצעותם, כולם או חלקם, מערך פיקוח ראוי בנסיבות העניין, לצד כל תנאי מגביל שבית המשפט ימצא לנכון להטיל.

26. מנגד, ב"כ המשיבה (עו"ד הילה גבאי, עו"ד אוראל בן מוחה ועו"ד עידו נולמן) הביעו התנגדות למבוקש. נטען כי לא חלף זמן ניכר מאז מתן החלטת המעצר ועד להגשת הבקשה לעיין בה מחדש, וכי לא נתגלו עובדות חדשות או נשתנו הנסיבות, המצדיקות את שינוי ההחלטה.

נטען כי המבקש עצמו תרם לכך ששלב ההוכחות בהליך העיקרי טרם החל, לאחר שהתנגד לקביעת מועדי

הוכחות במהלך חודש יוני, כך בדיון שהתקיים ביום 25.2.2020, מהטעם שאחיו טרם הסדיר את ייצוגו המשפטי.

נטען כי כל עילות המעצר, כפי שפורטו בהחלטת המעצר, עדיין שרירות וקיימות.

נטען כי המבקש עצמו התנגד להסגרתו לישראל, ובדרך זו הביא להתמשכות תקופת מעצרו בספרד.

נטען כי ההליך העיקרי מורכב, ועונה על ההגדרה "מגה תיק", ובנסיבות העניין אך טבעי כי נדרש פרק זמן מסוים על מנת "לצאת מהתחנה ולהתחיל לנוע". נטען כי בתיקים מעין אלה, קיים אינטרס מובנה מצד הנאשמים להאריך ולדחות כמה שאפשר את קצב התקדמות ההליך, תוך ציפייה שדחיית קצב ההליך העיקרי תוביל לשחרור ממעצר.

ביחס לטענת המבקש בנוגע לאבחנה הנדרשת בינו לבין יתר הנאשמים ששחררו זה מכבר, טענה המשיבה כי בעקבות שחרורו של נאשם אחר (אטיאס) היא ערערה לעליון, אך משנדחתה, נמנעה מלערער על יתר ההחלטות שניתנו בקשר לנאשמים אחרים. בקשר לאחיו של המבקש, תום בן דוד, אשר שוחרר אף הוא להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, צוין כי בית המשפט העליון אישר את החלטת השחרור לפיקוח אלקטרוני, והוסיף כי מדובר במקרה גבולי. לכן, כך נטען, לא ניתן ללמוד מהחלטה זו הנוגעת לשחרורו של תום בן דוד בקשר למבקש כאן.

נטען כי יש להורות על המשך מעצרו של המבקש עד לתום ההליכים, וכי לא הוצגה כל חלופה ראויה, בדמות המפקחים הנוספים שהוצעו, שתוכל להפחית מעצמת עילות המעצר שנקבעו בעניינו.

דיון והכרעה

27. בהתאם לסעיף 52(א) לחוק המעצרים, עצור רשאי לפנות בבקשה לעיון חוזר בעניין הנוגע למעצרו "אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה" (בש"פ 9049/17 אבו סיאם נ' מדינת ישראל (27.11.2017); בש"פ 7371/17 רוחן נ' מדינת ישראל (8.10.2017)).

כל אחת מהאפשרויות הללו נועדה לבחון האם חל שינוי ב"נקודת האיזון" בין זכות הנאשם לחירות לבין האינטרס הציבורי להגנה על ביטחון הציבור ולהבטחת תקינות ההליך (בש"פ 2605/20 פלוני נ' מדינת ישראל (28.04.2020); בש"פ 2/06 זילברפלד נ' מדינת ישראל (7.2.2006); בש"פ 1523/18 מדינת ישראל נ' פלוני (22.2.2018)). בחינת הזמן שחלף נעשית על רקע נסיבות העניין, וניתן להביא בחשבון, בין היתר, את חומרת העבירות המיוחסות לעצור, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר וכן נסיבותיו האישיות (בש"פ 1034/20 יבגני ביחלו נ' מדינת ישראל (12.2.2020); בש"פ 5221/19 לוזון נ' מדינת ישראל

((12.9.2019)).

28. למעשה, בהינתן כי לא נתגלו עובדות חדשות או נשתנו נסיבות מאז מתן החלטת המעצר, עיקר הבקשה נסמכת על חלוף הזמן, כאשר לעניין זה מביא המבקש בחשבון גם את תקופת מעצרו בספרד עובר להסגרתו לישראל, ולמשך התקופה העתידית שבה צפוי המשפט להתנהל, בהתחשב כי טרם נפתח שלב הצגת הראיות.

יש לציין כי הבקשה דנא הוגשה כשלושה חודשים וחצי בלבד מאז מתן החלטת המעצר, שזהו פרק זמן קצר יחסית נוכח היקפו של הליך זה, ובהתחשב כי למבקש ניתנו מספר הזדמנויות להציג בפני בית המשפט מפקחים מתאימים, העומדים בקריטריונים שנקבעו בעניינו, בנסיבות העניין. ואכן, עובר למתן החלטת המעצר מיום 14.11.2019, בית המשפט התרשם ממושכות מכ-11 מפקחים, אך כאמור הם לא נמצאו כמתאימים מהנימוקים המפורטים בהחלטת המעצר.

עם זאת, בהתחשב כי המשפט לגופו אכן צפוי להתנהל פרק זמן ממושך, בהתחשב בריבוי הנאשמים, האישומים והעדים, ונוכח אילוצי התקופה בשל התפרצות מגפת הקורונה, אשר הביאה לדחיות הדיונים הן בהליך העיקרי והן בבירור הבקשה שלפניי, מצאתי לדון בבקשה לגופה, ולתן גם הפעם מספר הזדמנויות למבקש לשם הצגת מפקחים פוטנציאליים, מתוך תקווה שהפעם יוצג מערך פיקוח אנושי הולם, שיאפשר את שחרורו להמשך מעצר בפיקוח אלקטרוני, לצד תנאים מגבילים.

29. במסגרת הדיונים בבקשה לעיון חוזר, הציג המבקש, באמצעות בא כוחו, מספר חלופות פיקוח. יוטעם כי טרם הובאו המפקחים המוצעים להתרשמות בית המשפט, הם נפגשו עם קצין המבחן ונתקבלה עמדת שירות המבחן בעניינם.

להלן אתייחס לפיקוח האנושי שהוצע מטעם המבקש במסגרת הבקשה דנא.

30. תחילה, הוצעה **גב' מלי (מזל) חן**, כמפקחת עיקרית, לאחר שנתנה הסכמתה כי המבקש ישהה בביתה שביהוד, כעצור בפיקוח אלקטרוני. מדובר במפקחת בת 60, אם לארבע ילדים בוגרים, אשר מסרה כי היא מכירה את המבקש מילדותו, היות והוא חבר קרוב של אחד מבניה. שירות המבחן התרשם מדברי המפקחת ביחס למבקש כי היא תתקשה באופן משמעותי לבחון חלקים בעייתיים בהתנהלותו ותתקשה באופן משמעותי לבחון מצבי סיכון מצדו. יתר על כן, המפקחת מסרה לשירות המבחן כי בתקופה הנוכחית, נוכח מגפת הקורונה, היא אינה מכניסה אנשים לביתה מחשש לבריאותה; ועל כן, שירות המבחן העריך כי היא תתקשה בתקופה הנוכחית להתמודד עם כניסה של מפקחים נוספים לביתה, כמו גם עם ביקורים מטעם מנהלת הפיקוח האלקטרוני.

מדברי המפקחת בבית המשפט התרשמתי כי היא מעוניינת עד מאד לסייע למבקש להשתחרר מבית המעצר

ולשכנו בביתה. המפקחת מסרה כי היא מכירה את המבקש עוד מילדותו דרך בנה הגדול, שכן לדבריה "הם היו יחד בבתי ספר בכיתות מקבילות", והוסיפה כי: "הם למדו באותו תיכון ... גם ביסודי הם היו יחד". ברם, לשאלות בית המשפט התברר כי בנה של המפקחת נולד בשנת 1982, ואילו המבקש נולד בשנת 1979, כך שקיים פער של כ-3 שנים ביניהם, ואין בידי לקבל את טענתה כי השניים למדו ב"כיתות מקבילות", כפי שהמפקחת שבה וניסתה לשכנעני. המפקחת השיבה בשלילה עת נשאלה האם נחקרה בעבר כחשודה בדבר עבירה. ברם, המשיבה הציגה תמונה שונה, לפיה לא רק שהמפקחת המוצעת הורשעה בביצוע עבודות ללא היתר, אלא שבשנת 2010 היא נחקרה באזהרה כחשודה בביצוע עבירות של איומים ותקיפה סתם. יובהר כי חקירה זו לא הבשילה לכדי כתב אישום. בהקשר זה יובהר כי אף אם היה מוגש כתב אישום שכזה, ואף לו ההליך היה מסתיים בהרשעה, אין מחייב הדבר כי המפקחת המוצעת הייתה נשללת אך בשל כך מלשמש כמפקחת מטעם בית המשפט. אולם, משנמצא כי המפקחת המוצעת לא מסרה אמת בבית המשפט, לאחר שהוזהרה והתחייבה למסור אמת, הרי שהיא אינה ראויה לאמון בית המשפט, ולכן לא נמצאה מתאימה לשמש כמפקחת עבור המבקש.

31. משנמצא כי המפקחת העיקרית שהוצעה אינה מתאימה בנסיבות שפורטו, נעתרתי לבקשת המבקש לקבל הזדמנות נוספת כדי לתור אחר חלופת פיקוח נוספת, ולשם כך נדחה המשך הדיון בבקשה.

החלופה האחרת שהוצגה, והפעם זכתה להמלצת שירות המבחן, הינה בביתם של **חן ונדב יפרח**, זוג נשוי, המתגוררים ביהוד ולהם שלושה ילדים (כשרק הצעיר שביניהם, כבן 18, מתגורר עמם בבית). שירות המבחן ציין כי בשיחה שקיים עם השניים הם ביטאו אכזבה מהתנהלות המבקש, כאשר לתפיסתם הוא ניצל את יכולותיו באופן לא בונה ובריא, וללא יכולת לבחון השלכות התנהלותו על חייו ועל חיי משפחתו. הזוג יפרח מסרו לשירות המבחן כי לאורך השנים, פרט לשנה שבה המבקש היה עצור בספרד, הם שמרו עמו על קשר קרוב יחסית.

חן יפרח סיפרה בבית המשפט, לאחר שהוזהרה לומר אמת, כי היא ובעלה נדב יפרח, נישאו זה לזו בשנת 1993, ולמעשה הם יחדיו מאז גיל 16. לדבריה, מאז נישואיהם הם מתגוררים יחדיו, מבלי שנפרדו או התגוררו בנפרד, ומגדלים את שלושת ילדיהם. חן מסרה כי היא מכירה את המבקש עוד מילדותו, כמו גם את משפחתו, ובילדותה אף שימשה כשמרטפית שלו. חן גילתה מודעות לעברו הפלילי של המבקש, לעבירות המיוחסות לו עתה, ולטענתה אף נזפה בו על כך. חן ספרה כי כיום היא עוסקת כקוסמטיקאית, ובעברה עבדה בחברה שחלק מעיסוקה היה לספק עובדים זרים לסיעוד, ובמסגרת זו עברה על החוק והורשעה במספר עבירות של קבלת דבר במרמה, ונגזרו עליה 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות וקנס בסך של 50,000 ₪. יובהר כבר עתה, כי מעיון בגזר הדין, בעניינה של המפקחת המוצעת עלה כי למעשה תקופת המאסר לריצוי בעבודות השירות נקבעה ל-5 חודשים, ואילו הקנס שנפסק היה בגובה של 30,000 ₪ (לצד מאסר מותנה). כך או כך, המפקחת המוצעת מסרה בבית המשפט כי ריצתה את עונשה ושילמה את מלוא הקנס. ברם, נמצא כי חן יפרח פנתה בזמנו למותב הדן בהליך הפלילי בבית המשפט השלום בראשון לציון, לאחר גזירת הדין, בבקשה מטעמה, בכתב ידה, שבה טענה כי היא אינה יכולה לעמוד בתשלומים חודשיים בגובה של 2,000 ₪, לצורך תשלום הקנס, וביקשה פריסה נוספת. וכך כתבה, בין היתר: "כרגע אין באפשרותי לשלם סכום זה מכיוון שאני מובטלת, וחיה בגפי ומגדלת 3 ילדים". חן התבקשה להסביר הכיצד טענה בפני שופט בית המשפט השלום

בראשון לציון כי היא אינה יכולה לעמוד בתשלומי הקנס, בשל כך שהיא מובטלת, מתגוררת בגפה ומגדלת את שלושת ילדיה, בה בעת שבהליך שלפני מסרה כי מעולם לא התגוררה לבדה, ולמעשה לא נתקלה בקושי ממשי לשלם את אותו הקנס, אך לא נשמע מטעמה כל הסבר המניח את הדעת. בהקשר זה יצוין כי בעלה של חן, נדב יפרח, מסר בבית המשפט, לאחר שהוזהר לומר אמת, כי חן שילמה את מלוא הקנס ללא כל קושי, כך בלשונה: "היא עשתה את עבודות השירות. את הקנס היא שילמה, אפילו פרסו לה אותו בתשלומים. לא היה קשה לשלם את הקנס. היא שילמה את מה שצריך. ... כל התקופה היינו ביחד וגרנו ביחד וגידלנו את הילדים ביחד".

הנה כי כן, משנמצא כי המפקחת המוצעת לא מסרה אמת לבית המשפט, ודומה כי אין זו לה הפעם הראשונה, הרי שהתנהלות שכזו שומטת את הקרקע תחת האימון הדרוש לתן במפקח המבקש לקבל את אימונו ואישורו של בית המשפט.

נדב יפרח סיפר בבית המשפט כי הוא מכיר את המבקש עוד מילדותו, לאור היכרותו את רעייתו. המפקח גילה מודעות לעברו הפלילי של המבקש ולחומרת העבירות המיוחסות לו. לדבריו המבקש עסק בספרד, עובר למעצרו, בתחום הנדל"ן והשיפוצים. נדב מסר כי מצבם הכלכלי איתן, והם יוכלו לשכן את המבקש בביתם ולכלכל את צרכיו ללא קושי. נדב הוסיף כי הוא ורעייתו עצמאיים, בבעלותו שני קיוסקים, שבהם מועסקים עובדים, ואין לו חובות חריגים, למעט חובות לספקים בשוטף במסגרת ניהול עסקיו. ברם, התברר כי נדב לא נתן מצג מלא ומהימן על אודות מצבו הכלכלי, ונמנע מלהזכיר כי לאחרונה הוגשה נגדו תביעה לפינוי מושכר, שבו מתנהל אחד הקיוסקים שבבעלותו, בשל איחור בתשלום דמי השכירות; וכן נמנע מלציין כי הוגשה נגדו דרישה מטעם בנק הפועלים להכיר בו כפושט רגל; והוא אף העביר את עסקיו על שם בנו (בן ה-23), על מנת להקל עליו את התנהלותו מול הבנקים, כך לדבריו. לאור זאת, ועל אף שאין בהליכים המשפטיים עצמם כדי לפסול מפקח מלקבל את אישורו של בית המשפט, הרי שהסתרת פרטים אלה, תוך מתן מצג מטעה, פוגעים באמון הדרוש לצורך אישורו של המפקח המוצע למלאכת הפיקוח בנסיבות דנא.

32. משהובהר כי גם החלופה הנוספת אינה מתאימה, ביקש ב"כ המבקש להציג מפקחת עיקרית חלופית, שנתנה את הסכמתה בו ברגע כי המבקש יתגורר בביתה, במסגרת מעצר בפיקוח אלקטרוני.

המדובר בגב' **יעל מימוני**, אשר מסרה כי היא נשואה בשנית ואם לארבעה, כאשר רק בנה הצעיר בן ה-18 מתגורר עמם בביתם שביהוד, ושלושת ילדיה הגדולים נשואים ולכל אחד מהם שלושה ילדים. המפקחת המוצעת סיפרה כי היא עוסקת בעיצוב וילונות, והיא מרבה להגיע למפעל שבו מיוצרים הווילונות ולבתי לקוחותיה. כמו כן, העידה על עצמה כאם וסבתא פעילה. המפקחת המוצעת מסרה לשירות המבחן כי המבקש הינו חבר של בנה. בבית המשפט מסרה המפקחת המוצעת כי היא מכירה את המבקש במשך שנים רבות, עוד בהיותו בבית הספר התיכון, וציינה שהוא אינו רחוק מגילם של ילדיה הבוגרים. אולם, המפקחת המוצעת הדגישה מספר פעמים, בדבריה בבית המשפט, כי המבקש ובנה אינם חברים, אלא "מכרים" בלבד. כך בלשונה: "אף אחד מהילדים שלי לא חבר של יניב, אפשר להגיד מכר". בנוסף לכך, המפקחת מסרה בבית המשפט כי יש לה קשר ישיר עם המבקש, והיא אף מכירה את משפחתו, אך בה בעת אישרה כי מעולם לא ביקרה בביתו, ואילו המבקש ביקר בביתה מספר פעמים, אך הצליחה להיזכר בשני ביקורים בלבד: פעם אחת

כשהמבקש הגיע כדי לדבר עם בנה, ופעם נוספת לפני חתונת בתה, הגם שבחתונה עצמה הוא לא נכח. המפקחת המוצעת הביעה רצון עז לפקח על המבקש, והדגישה כי שימשה בעבר מפקחת על אחרים, לרבות בנה, והגם שנחקרה בעבר בחשד לביצוע עבירת הפרת הוראה חוקית, בשל הטענה כי בנה הפר את תנאי המעצר תחת פיקוחה, הרי שלטענתה לא היה בכך כל אמת, ולראיה לא הוגש כתב אישום נגדה בגין כך.

התרשמתי כי חרף רצונה המופגן של המפקחת המוצעת לאפשר למבקש להתגורר בביתה ולתרום לפיקוח עליו, הרי שהקשר בין השניים אינו משכנע. דומה כי לא בכדי הדגישה המפקחת המוצעת כי המבקש אינו חבר של מי מילדיה אלא לכל היותר "מכר", ובכל מקרה בנה, שלכאורה באמצעותו המפקחת מכירה את המבקש, כלל לא הוצג כמפקח מוצע נוסף. התרשמתי אם כן כי הקשר בין המפקחת למבקש אינו מספק בנסיבותיו, ויש חשש של ממש כי המפקחת המוצעת תתקשה לזהות גורמי סיכון מצד המבקש ולהציב בפניו גבולות, ומסופקני כי המבקש עצמו יסור למרותה. בנוסף לכך, התרשמתי כי אילוץ של המפקחת, הן בשל עיסוקיה והן בשל מחויבותיה המשפחתיות, מקטינים את הסיכוי כי מדובר בחלופה שתיסכון לאורך זמן.

33. נמצא כי אף לא אחד מהמפקחים העיקריים שהוצעו, מבין אלה שהסכימו כי ביתם ישמש את המבקש לצורך מעצר בפיקוח אלקטרוני, נמצאו מתאימים, ועל כן די בכך כדי לדחות את הבקשה. עם זאת, לצורך השלמת התמונה, אתן דעתי גם ליתר המפקחים שהוצעו, שכל אחד מהם הסכים להשתלב במערך הפיקוח, אך לא ניאות לשמש כמפקח עיקרי או לאפשר את מגורי המבקש בביתו.

(א) גב' **לירז בן אור**, נשואה ואם לארבעה (הקטן בן פחות משנתיים), עובדת כקצינת ביקור סדיר במועצה אזורית חוף אשקלון. לירז מסרה לשירות המבחן כי היא מכירה את המבקש דרך בעלה, שבעברו הועסק בחברת תקשורת שהייתה בבעלות המבקש. שירות המבחן התרשם כי המפקחת המוצעת תתקשה לבחון מצבי סיכון מצדו של המבקש, בין היתר לאחר שבעלה היה מעורב בעסקיו, במסגרתם הורשע בעבר בעבירות דומות. שירות המבחן העריך כי המפקחת המוצעת תתקשה להציב גבולות ברורים בפני המבקש.

בבית המשפט מסרה לירז כי היא והמבקש חברי ילדות, היא הייתה חברה של אחותו, והמבקש היה חבר של אחיה. לימים, כך מסרה, בעלה שימש כקבלן משנה של המבקש. לירז גילתה מודעות לעבירות המיוחסות למבקש, אך לדבריה היא לא שוחחה עמו על כך. לירז נתנה הסכמתה לפקח על המבקש, בעיקר בסופי השבוע, אך לא בכל סוף שבוע. המפקחת המוצעת הצהירה כי אין לה עבר פלילי ואף לא נחקרה במשטרה. ברם, הסתבר כי בעברה היא נחקרה באזהרה בחשד לביצוע למסירת ידיעות כוזבות, קשירת קשר לביצוע פשע וגניבת רכב.

יובהר כי החקירה הסתיימה מבלי שהוגש כתב אישום כנגד לירז, אך בשים לב לכך שהיא לא גילתה על דבר חקירתה במשטרה, על אף שנשאלה על כך, הרי שיש קושי לתן בה אמון כי תשמש כמפקחת סמכותית עבור המבקש, ותדווח למשטרה במקרה של הפרה מצדו.

(ב) **מר טל חיו**, נשוי ואב לשלושה קטינים, מסר לשירות המבחן כי הוא מכיר את המבקש מזה

כעשרים שנה במסגרת עבודתם, והם שמרו על קשר רציף לאורך השנים. שירות המבחן התרשם כי מדובר במי שנוטה לטשטש חלקים בעייתיים בהתנהלותו של המבקש, ומתקשה בפועל לבחון דפוסים בעייתיים ומרמתיים מצדו. שירות המבחן העריך כי המפקח המוצע יתקשה להוות דמות ממתנת ולזהות מצבי סיכון מצד המבקש.

בבית המשפט מסר המפקח המוצע כי במהלך שהותו של המבקש בספרד הם שמרו על קשר טלפוני בלבד, כך שלמעשה פגש בו לאחרונה חודשים אחדים לפני שהוא טס לספרד בסוף שנת 2016. טל מסר כי האישומים המיוחסים למבקש הם כבדים וחמורים, אך למעשה עיין בכתב האישום רק לפני הדיון ואישר כי לא התעמק בו. לדבריו, המבקש טס לצורך עסקיו, ומסר כי הבין שהוא עוסק בנדל"ן.

התרשמתי מרצונו הכן של המפקח המוצע לסייע למבקש, אך בה בעת התקבל הרושם כי השניים לא היו בקשר קרוב בשנים האחרונות, והמפקח אף לא טרח להתעמק במעשים המיוחסים למבקש, אלא לצורך הדיון שאליו זומן. כפי שצינתי בעבר, אין הכרח כי המפקחים המוצעים יכירו את כתב האישום על בוריו, אולם מצופה מהם לדעת באופן בסיסי על אודות נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות. לעניין זה, חשוב להזכיר את ההלכה הקובעת כי המפקחים נדרשים להבין את אשר אירע במסכת העבריינית המגוללת בכתב האישום, לרבות מורכבותם ותחכומם של המעשים המפורטים בה, על מנת שיהיו מסוגלים לעמוד על גורמי הסיכון ולמנוע את הישנותם. כמו כן, על המפקחים להכיר מי הן הנפשות הפועלות ולהיות מודעים למניפולציות העלולות להתרחש מצדו של המפוקח (ר' בש"פ 8082/12 **אברהם נ' מדינת ישראל** (23.12.2012)). סבורני אם כן, כעמדת שירות המבחן, כי המפקח המוצע יתקשה להציב גבולות בפני המבקש ולהטיל עליו את סמכותו ומרותו לבל ישוב על מעשיו, או למצער יקפיד למלא אחר תנאים מגבילים ככל שישוחרר מהמעצר.

(ג) גב' **אתי דורני**, נשואה ואם לשני קטינים, עובדת כחשבת שכר בחברת שיווק, ומתגוררת ביהוד. אתי מסרה כי היא חברת ילדות של המבקש, ולמדו יחדיו מכיתה א' ועד יב', והם שמרו על קשר רציף לאורך השנים, והיא גם מכירה את משפחתו, אך לא את אשתו. עם זאת, המפקחת המוצעת מעולם לא ביקרה את המבקש בביתו, והוא לא ביקר בביתה. הקשר התבטא בעיקר במפגשים בבתי קפה ובשיחות טלפוניות. לדבריה, היא פגשה במבקש לאחרונה בשנת 2016 או 2015. אתי מסרה כי הבינה שהמבקש טס לספרד לרגל עסקיו בנדל"ן, אך לא ידעה לפרט מעבר לכך. המפקחת גינתה את ביצוע העבירות המיוחסות למבקש. אתי פירטה את הזמנים שתוכל לשמש כמפקחת לצד מחויבותה המשפחתיים. אתי מסרה כי יש לה רק חשבון בנק בבנק הדואר לאחר שנכנסה לחובות, ולא נשמע מטעמה כל הסבר כיצד תוכל לשמש כערבה למבקש. התרשמתי מנכונותה של המפקחת המוצעת להשתלב המערך הפיקוח עובר המבקש, על אף אילוציה המשפחתיים, אך בה בעת התקבל הרושם כי הקשר בין השניים בהווה הינו שטחי, והוא נסמך בעיקר על שנות ילדותם. התקבל הרושם כי המפקחת המוצעת תתקשה לזהות גורמי סיכון מצד המבקש להציב בפניו גבולות או להצר את צעדיו במידת הצורך. המפקחת המוצעת תתקשה לחתום על ערבות כספית בהינתן מצבה הכלכלי.

(ד) **מר אלי מנחם דורני**, בעלה של אתי דורני, אב לשניים ועובד כמנהל תפעול בחברת ניקיון. אלי תיאר בפני שירות המבחן קשר חברי עם המבקש. בדבריו בבית המשפט מסר המפקח המוצע כי הוא מכיר את המבקש דרך רעייתו, בהיותם חברי ילדות, והוסיף: "אני מכיר אותו לא הרבה זמן". אולם, מהמשך דבריו הסתבר שהוא עצמו מעולם לא פגש בו, הוא אינו מכיר אותו אישית, וכל שיחותיהם הטלפוניות הסתכמו ב"שלום-שלום". למעשה, כל מה שאלי יודע ושמע על אודות המבקש הם אך ורק מפי רעייתו. לא נשמע כל הסבר ראוי מטעם המפקח המוצע, הכיצד בנסיבות שכאלו הוא הציג את הקשר בינו לבין המבקש כקשר חברי. כך או כך, חרף דברי המפקח המוצע כי הוא מוכן להירתם למלאכת הפיקוח על המבקש, הרי שבהעדר כל היכרות בין השניים, עד כי כלל לא נפגשו בעבר, הרי שסבורני כי המפקח המוצע יתקשה לזהות גורמי סיכון מצד המבקש, להציב בפניו גבולות או להטיל עליו את מרותו. בהקשר זה נקבע לא אחת כי ההבנה של טיב המסוכנות או החשש לשיבוש המשפט או להימלטות היא תנאי לפיקוח.

בהקשר זה אפנה להחלטת כב' השופט פוגלמן בבש"פ 6855/11 **פלוני נ' מדינת ישראל** (מיום 27.9.2011): **"לא פעם מובאים בפני שירות המבחן מפקחים המתגייסים למשימה עקב רצונם לסייע בשחרור הנאשם ממעצר. ניתן לברך על רצונם של בני משפחה וקרובים לסייע לזולתם, אולם שחרור נאשם למעצר בית אינו סופה של דרך, אלא אך ראשיתה: תפקיד הפיקוח אינו 'טכני', המפקחים אינם נדרשים אך לשהות במחיצתו של הנאשם אלא עליהם להציב גבולות אפקטיביים לנאשם. הצבת גבולות זו מצריכה מהמפקחים הבנה של הבעייתיות בהתנהגות הנאשם ושל ההשלכות הנובעות ממסוכנותו"**.

(ה) **מר יעקב פיזנטי**, רווק ללא ילדים, עובד בתחום האינסטלציה ומתגורר ביהוד. בעברו עבד בסופרמרקט בבעלות של המבקש ולדבריו נוצר ביניהם קשר חברי. שירות המבחן התרשם כי בשנים האחרונות אין המדובר בקשר רציף ועקבי, והמפקח המוצע התקשה להתייחס לחלקים מכשילים בהתנהלותו של המבקש. שירות המבחן התרשם כי המפקח המוצע מתקשה לבחון מצבי סיכון מצדו של המבקש ונוטה לצמצם ולהפחית חלקים בעייתיים בהתנהלותו. בדיון בבית המשפט מסר המפקח המוצע כי הוא בקשר חברי עם המבקש, אך מעולם לא ביקר בביתו. כמו כן, סיפר שהוא מסוכסך עם אשתו של המבקש, והוסיף כי היא "לא באה לי טוב". יש לציין כי במהלך דבריו לבית המשפט המפקח המוצע התנהל באופן שאינו ראוי, השיב לטלפון והרים קולו על התובעת, ובכך חיצק את הרושם כי הוא אינו מתאים לשמש כמפקח למבקש.

34. מכל המקובץ, נחה דעתי כי חרף המאמצים הראויים להערכה של ב"כ המבקש להציג בפני בית המשפט מספר חלופות פיקוח מתוך תקווה שלפחות אחת מהן תימצא מתאימה, הרי שאין בידי לאשר ולו אחד מהמפקחים הנוספים שהוצגו במסגרת הבקשה לעיון חוזר. כפי שצינתי, בעניינו של המבקש נדרשת חלופת פיקוח אנושית הדוקה, משכנעת ומציבת גבולות, כזו שתזהה מוקדי סיכון בהתנהלותו ותימנע הישנות ביצוע עבירות כגון אלו המיוחסות לו, או תימנע שיבוש הליכי משפט לרבות השפעה על עדים, או חלילה הימלטות מאימת הדין. החלופות שהוצעו אינן מספקות מענה הולם כנגד עצמת עילות המעצר ביחס למבקש.

35. בהתייחס ליתר הטענות שנשמעו מטעם המבקש במסגרת הבקשה דנא, ובכללן אפלייתו לחומרה ביחס לנאשמים אחרים או התאמתם של מפקחים מוצעים שהוצגו בעבר, הרי שנתתי דעתי לכל אלו, ואף בהרחבה, בהחלטת המעצר לגופה. כפי שנפסק לא אחת, נקבע כי **"בקשה מעין זו אינה מהווה 'מסלול עוקף' לערעור על החלטת המעצר"** (בש"פ 6745/17 יונס נ' מדינת ישראל (26.9.2017)). ועל אף זאת, שבתי ועיינתי בהחלטת המעצר, על נימוקיה, ולא מצאתי כי יש מקום לשנותה בשל חלוף הזמן או שינוי נסיבות, וכידוע בית משפט זה אינו יושב כערכאת ערעור על החלטותיו.

36. נתתי דעתי לחלוף הזמן מאז מתן החלטת המעצר, פרק הזמן בכללותו שחלף מאז מעצרו של המבקש בספרד, וכן בתקופה הממושכת שבמהלכה צפוי להתנהל ההליך העיקרי בשל מורכבותו. ברם, לא שוכנעתי כי בשלב זה, סטתה נקודת האיזון שבין זכותו של המבקש לחירות בהינתן כי הוא נהנה מחזקת החפות לבין האינטרס הציבורי להגנה על ביטחון הציבור ולהבטחת תקינות ההליך, לאור העבירות המיוחסות למבקש, חלקו בביצוע העבירות ועילות המעצר שהינן במרום חומרתן. אי לכך, בהעדר חלופה הולמת אין בידי לשנות מהחלטת המעצר.

37. אשר על כן, הבקשה לעיון חוזר נדחית. המבקש ימשיך להימצא במעצר עד לתום ההליכים נגדו.

ההחלטה תשלח לב"כ הצדדים באמצעות המזכירות.

ניתנה היום, ט"ו תמוז תש"פ, 07 יולי 2020, בהעדר הצדדים.